

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد محترم: اینکه بارها فرموده اید عشق و محبت و مودت نسبت به والدین و زن و فرزند و خلاصه غیر معصوم معنا ندارد و با بقیه فقط باید در حد وظیفه و از باب صله رحم ارتباط برقرار کنیم پس تکلیف «وجعل بینکم موده و رحمه» چه می شود؟ و آیا این مودت و رحمت از جنس دیگریست؟ و آیا مودت و رحمت نسبت به بقیه فقط در راستای عشق به خدا و اهل بیت (علیهم السلام) معنا می دهد؟ که در این صورت با بقیه هم می شود ارتباط حبی برقرار کرد. و آیا آن اطاعتی که پیرو عشق ورزیدن به معصومین علیهم السلام پیش می آید در بقیه موارد چگونه خواهد بود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید آیه‌ای که اشاره می‌فرمایید، می‌فرماید خداوند بین زن و شوهر مودت و رحمت قرار می‌دهد و ما وظیفه داریم با رعایت حقوق همدیگر آن مودت و رحمت را حفظ کنیم و مواظب باشیم شیطان آن را از ما نگیرد، ولی خود ما وظیفه داریم محبت و مودت را که باید اراده کنیم به اهل‌البیت «علیهم‌السلام» باشد. پس یک محبت را باید پاس داشت مثل محبت به همسر، و یک محبت را باید ایجاد کرد و آن محبت به اهل‌البیت «علیهم‌السلام» است. به نظرم محبت به فرزندان نیز چیزی است که به صورت طبیعی در ما هست. شاید آیه‌ی ۲۴ سوره‌ی توبه نیز تهدیدش در همین رابطه است که محبت به خدا را که مظاهرش اهل‌البیت «علیهم‌السلام» است، در عرض محبت به همسر و فرزندان و متعلقات دنیایی قرار گیرد. لذا می‌فرماید: «قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ». موفق باشید